

Entrevista a Esther Jaumà, entrenadora de natació sincronitzada

“Estar sota l'aigua és una sensació preciosa”

Esther Jaumà i Cayuela (Barcelona, 1970) és la seleccionadora estatal absoluta de natació sincronitzada. Les 7 medalles que ha guanyat la selecció espanyola als Mundials de Barcelona aquest juliol han sigut amb ella d'entrenadora. Exnadora de la selecció espanyola, també ha situat a nivell altíssim el Club Natació de Granollers, on ha sigut responsable de sincronitzada durant 10 anys. Viu a Santa Eulàlia amb el seu marit i els seus fills, Pol (16) i Clara (12).

Catalunya és terra de natació sincronitzada?

La capitalitat de la sincro és aquí, tot i que la seu sigui a Madrid. És aquí on hi ha més clubs i més bones infraestructures, i d'on també surt el waterpolo.

Quins clubs destacaries?

N'hi ha 5 en campionats d'Espanya: el Club Natació Granollers (CNG), el més important en les categories d'edats menors de 18 anys; el Kallipolis, el club de Barcelona d'on vinc; l'Associació Esportiva Mataró, amb més de 100 nenes; el Club Natació de Calella, i el Club Natació Sabadell, que com a club és el més gran després del Barça.

Deunidó.

També hi ha els clubs que competeixen en campionats de Catalunya, i que intenten treure el cap en el campionat d'Espanya. Fer sincro s'ha intentat a molts llocs: Berga, Montbrí del Camp, la Garriga...

Què falla?

Falten entrenadores preparades. Hi ha pocs clubs on formar-se i a la carrera d'INEF no s'estudia. L'altre problema és que s'ha d'entrenar moltes hores.

Per què?

Perquè l'aigua no és el teu medi! Les nenes entrenen 20 hores a la setmana. Si féssim el mateix però a terra, amb la meitat d'hores en tindríem prou!

Esclar.

S'han de dominar moltes disciplines: natació, tècnica de sincronitzada, gimnàstica rítmica, gimnàstica

La lectura és l'única afició que té temps de cultivar.

esportiva, ballet... És un esport complex, i molt sacrificat, però et dona molt.

Com ha sigut el primer any al capdavant de la selecció?

Un any difícil, de fer equip i d'acostumar-nos els uns als altres, tot i que jo ja havia tingut relació amb la selecció espanyola perquè del 1996 al 2001 vaig ser segona entrenadora amb Anna Tarrés de primera entrenadora.

Guanyades 7 medalles al campionat del món, com encares el curs?

És un curs especial, tranquil. Venim d'un any molt intens i ens fa falta descansar i renovar. Tenim a la vista el campionat d'Europa, a l'estiu a Berlín.

No és poca cosa.

No, també haurem de treballar de valent, perquè tornarem a competir amb les russes i les ucraïneses.

Ai, les russes...

Fa quasi 20 anys que dominen. De moment no podem fer res contra elles. Rússia té moltes noies per triar les millors, i molta disciplina, com la Xina.